

Knjiga proroka Daniela – broj dvanaest

Tama

Jeff Pippenger

2023-12-07

Riječ ili izraz koji je udvostručen unutar nadahnute Riječi simbol je poruke drugoga anđela.

A druge godine kraljevanja Nebukadnezara usni Nebukadnezar snove, te mu se duh uznemiri i san ga ostavi. Tada kralj zapovjedi da se pozovu čarobnjaci, i zvjezdoznanci, i vračari, i Kaldejci, da kralju kažu njegove snove. Tako dođoše i stadoše pred kralja. I kralj im reče: Usnio sam san, i duh mi se uznemirio da doznam san. Daniel 2,1–3.

U „tami“ noći, Nabukodonozor je usnio lik, ali se sna nije mogao prisjetiti. U noćnom snu usnio je lik, ali san o tome liku bio je njegovu razumijevanju taman kao što je bila noć u kojoj je usnio taj san.

Tada progovoriše Kaldejci kralju na sirsom jeziku: O kralju, živi do vijeka! Reci svojim slugama san, a mi ćemo kazati tumačenje. Kralj odgovori i reče Kaldejcima: Stvar mi je iščezla; ako mi ne obznanite san i njegovo tumačenje, bit ćete raskomadani, a kuće će vam se pretvoriti u smetlište. Ali ako obznanite san i njegovo tumačenje, primit ćete od mene darove i nagrade i veliku čast; stoga mi obznanite san i njegovo tumačenje. Daniel 2,4–7.

Ispit Nabukodonozorova sna o kipu bio je ispit osmišljen da utvrdi tko može pružiti točan proročki opis lika koji je obavijen tamom, zajedno s tumačenjem sadržaja sna. Poruka drugog anđela, koja je u mileritskoj povijesti bila združena s porukom Ponoćnog poklika, bila je predložena Ilijom u sukobu na gori Karmelu. I ona je također bila ispit koji je trebao očitovati ne samo tko je pravi Bog, nego i tko je pravi prorok. William Miller, za kojega sestra White izravno kaže da je bio predložen Ilijom, predstavljao je Iliju na Karmelu. Ipak, nije se toliko predstavljalo Williama Millera koliko pravila proročkog tumačenja do kojih je bio vođen da ih razumije. Na gori Karmelu pokazalo se da su proroci muškoga boga Baala i proroci ženskoga božanstva Aštarote lažni proroci. U povijesti milerita pokazalo se da su protestantske crkve lažni proroci, kao što je to bilo predloženo gorom Karmelom.

Kada su protestantske crkve očitovale svoje odbacivanje pravila proročkoga tumačenja Williama Millera, postale su kćeri Rima. U proročkom smislu, kći je slika svoje majke. Kušnja u kojoj su protestanti podbacili u mileritskoj povijesti bila je kušnja koja je prepoznala i proizvela sliku (kćer) Zvijeri. Ondje se rog istinskoga protestantizma očitovao u protivljenju rogu otpaloga protestantizma. Nabukodonozor je zahtijevao tumačenje i, čineći to, providonosno je bio uključen u stvaranje očitovanja i lažnih i istinskih proroka.

Oni opet odgovoriše i rekoše: Neka kralj kaže svojim slugama san, pa ćemo pokazati njegovo tumačenje. Kralj odgovori i reče: Pouzdano znam da nastojite dobiti na vremenu, jer vidite da mi je stvar iščezla iz sjećanja. Ali ako mi san ne obznanite, za vas postoji samo jedna odluka: jer ste pripravili lažne i iskvarene riječi da ih govorite preda mnom, dok se vrijeme ne

promijeni; zato mi kažite san, i znat ću da mi možete pokazati njegovo tumačenje. Daniel 2:7–9.

Na završetku razdoblja kušnje, razlika koja je bila pokazana na gori Karmelu i 22. listopada 1844. bila je također prikazana u drugom poglavlju Daniela. U trima proročkim prikazima gore Karmela, mileritske povijesti i Nabukodonozorova sna o kipu, naglasak je na ispravnom proročkom tumačenju, kako ga predstavljaju Ilija, Miller i Daniel. Tumačenje sna jest poruka koja je otpečaćena u povijesti u kojoj se očituju dvije skupine proroka.

Kaldejci odgovoriše pred kraljem i rekoše: Nema čovjeka na zemlji koji bi mogao kazati stvar koju kralj traži; stoga nijedan kralj, gospodar ni vladar nije tražio takvo što ni od jednoga vrača, ni od zvjezdara, ni od Kaldejca. A što kralj zahtijeva, stvar je rijetka, i nema drugoga koji bi to mogao kazati pred kraljem osim bogova, čije prebivalište nije s tijelom. Zbog toga se kralj razgnjevi i silno razjari te zapovjedi da se pogube svi mudraci babilonski. Daniel 2,10–12.

Na gori Karmelu Ilija je predložio kušnju, a kušnja koju je predložio nije trebala samo očitovati tko je istiniti Bog, nego i tko je istiniti prorok. U drugom poglavlju Daniela upravo Kaldejci određuju kušnju koja je očitovala razliku između istinitoga i lažnoga. Oni objašnjavaju da tumačenje koje Nabukodonozor traži može otkriti samo Bog, a ne ljudi. Također su se tužili da je odnos između Nabukodonozora i njegovih religijskih mudraca bio neispravan odnos kada kažu da je “rijetka stvar što kralj zahtijeva”. Oni žele da se kralj, koji predstavlja državu, drži podalje od vjerskoga područja nad kojim se podrazumijevalo da su oni autoriteti. Oni ne prosvjeduju protiv načela sjedinjenja crkve i države; oni prosvjeduju zato što Nabukodonozor, predstavljajući državu, zahtijeva da ima vlast nad crkvom. Njima bi odgovarao odnos crkve i države kada bi vjerski vođe vladali državom. Kušnja slike Zvijeri jest mjesto na kojem odlučujemo svoju vječnu sudbinu — kao i san o Nabukodonozorovoj slici — ona je kušnja života ili smrti.

I iziđe naredba da se mudraci pogube; i tražili su Daniela i njegove drugove da budu pogubljeni. Tada Daniel odgovori razborito i mudro Arjohu, zapovjedniku kraljeve straže, koji bijaše izišao da pogubi mudrace babilonske: Odgovori i reče Arjohu, kraljevu zapovjedniku: Zašto je ta naredba tako hitna od kralja? Tada Arjoh obznani stvar Danielu. Daniel 2:13–15.

Kada je Daniel prosvijetljen u pogledu razumijevanja životnih i smrtnih okolnosti sna o još nepoznatom kipu, on predstavlja prosvjetljenje sto četrdeset i četiri tisuće o činjenici da se nalaze u povijesti druge i vidljive kušnje trostupanjskoga procesa kušanja. No Daniel ne predstavlja jednostavno one koji su izabrali jesti ispravnu prehranu te su stoga prošli prvu kušnju, nego također predstavlja ljudskoga predstavnika kojemu je Bog dao poseban uvid u biblijsko proročanstvo.

A što se tiče ove četvorice mladića, Bog im dade znanje i vještinu u svakoj nauci i mudrosti; a Daniel je imao razumijevanje svih viđenja i snova. Daniel 1:17.

Premda su sva četvorica vjernih Hebreja prošla kušnju glede prehrane, Daniel je bio izabran kao glasnik viđenja i snova. Daniel predstavlja proročkog glasnika, kako ga predstavljaju Ilija, Ivan Krstitelj, Ivan Otkrivač, William Miller i Future for America. Proročki glasnik nikada nije odvojen od proročkog ispita.

U Kristovo vrijeme oni koji su odbacili Ivanovo svjedočanstvo nisu mogli imati koristi od Isusa. U mileritskoj povijesti oni koji su odbacili prvu poruku (predstavljenu u liku Williama Millera) nisu mogli imati koristi od druge poruke. U objema povijestima vjerni nisu prepoznali kamo vodi proces kušnje. Učenici su odbijali vidjeti križ, premda im je bilo jasno rečeno da će do njega doći. Mileriti nisu mogli vidjeti veliko razočaranje. Daniel, kad ga je Arioh obavijestio o okolnostima života i smrti povezanim s Nabukodonozorovim snom o kipu, nije znao ni sadržaj sna ni kamo vodi kušnja s kipom. Sve što je znao bilo je da je riječ o pitanju života i smrti. Danielu je stoga bilo potrebno vrijeme da razumije tumačenje.

Tada Daniel uđe k kralju i zamoli ga da mu dâ vremena kako bi kralju obznanio tumačenje.
Daniel 2,16.

Daniel je očitovao vjeru u prehrani (metodologiji) koju je odlučio uzimati pri prvome ispitu. Stoga mu je bilo dano vrijeme, kao što je bilo dano i učenicima u Kristovo vrijeme. Vrijeme koje je bilo dano učenicima bilo je razdoblje Kristove smrti, ukopa, uskrsnuća i njegova početnog uzašašća, prije nego što se susreo s učenicima na putu u Emaus, a zatim ponovno u gornjoj sobi. Potom je na kraju toga vremena dahnuo na njih Duha Svetoga.

I kada to reče, dahnu u njih i reče im: Primate Duha Svetoga. Ivan 20,22.

Ezekiel je prorokovao i mrtve su se kosti skupile. Zatim je Ezekiel ponovno prorokovao i Duh Sveti bio je udahnut u novonastala tijela, te su ustala kao silna vojska. Kada je Krist dahnuo na učenike, otvorio im je razum.

Tada im otvori um da razumiju Pisma. Luka 24:25.

Svi proroci govore o svršetku svijeta, a Daniel nije iznimka. Vrijeme koje je zatražio bilo je razdoblje tijekom kojega je mogao primiti prosvjetljenje. Vrijeme čekanja za milerite bilo je od prvoga razočaranja sve dok nisu prepoznali da se nalaze u vremenu zadržavanja u vezi s proročanstvima iz dvadeset i petoga poglavlja Evanđelja po Mateju i drugoga poglavlja Habakuka. Povijest vremena zadržavanja u mileritskoj povijesti ispunila se u vrijeme poruke drugoga anđela. Drugo poglavlje Daniela prikazuje tu istu povijest, stoga se njegov zahtjev za vremenom proročki podudara s vremenom zadržavanja milerita. Prema tome, Danielov zahtjev za vremenom i vrijeme zadržavanja milerita predstavljaju vrijeme zadržavanja sto četrdeset i četiri tisuće, koje je započelo 18. srpnja 2020.

Danielov zahtjev za vremenom kako bi razumio Nebukadnezarov san o kipu prikazan je u jedanaestom poglavlju Otkrivenja kao tri i pol dana tijekom kojih su dva svjedoka ležala mrtva na ulici. U povijesti ta tri i pol dana iz jedanaestog poglavlja Otkrivenja, ta tri i pol dana koja simbolično predstavljaju proročku pustinju, postoji glas koji viče. Ljudski glas kojim se Tješitelj služi da probudi i oživi mrtve suhe kosti prikazan je Danielom, kojemu je dana proročka objava o tome što je bio san i što je predstavljao. Glasu koji viče u pustinji dano je proročko razumijevanje snova i viđenja, kao što je prikazano Danielom. Glas viče, čime se prepoznaje da mu je dana poruka Ponoćnog poklika, a poklik se daje u ponoć, što predstavlja tamu.

U najdubljoj tami u ponoć glasu (Danielu) dano je razumijevanje poruke koja je bila zaogrnutu tamom. Zapovijed dana glasu (Ezekielu) jest da prorokuje mrtvim suhim kostima. Dok on to čini, Tješitelj biva udahnut na mrtve na ulici i oni „oživljavaju“. Ali oživljenje se ostvaruje jedino molitvom. Molitva je putokaz u povijesti oživljavanja mrtvih suhih kostiju koje su pobijene na ulici. Daniel proročki predstavlja taj putokaz, upravo na odgovarajućem mjestu gdje je putokaz prepoznat.

„Obnova istinske pobožnosti među nama najveća je i najhitnija od svih naših potreba. Nastojati oko toga treba biti naše prvo djelo. Mora postojati usrdan napor da zadobijemo blagoslov Gospodnji, ne zato što Bog nije voljan izliti svoj blagoslov na nas, nego zato što ga mi nismo spremni primiti. Naš nebeski Otac spremniji je dati svojega Svetoga Duha onima koji ga mole nego što su zemaljski roditelji spremni dati dobre darove svojoj djeci. Ali naša je zadaća da ispovijedanjem, poniznošću, pokajanjem i usrdnom molitvom ispunimo uvjete pod kojima je Bog obećao dati nam svoj blagoslov. Obnova se može očekivati samo kao odgovor na molitvu. Dok je narod tako lišen Svetoga Duha Božjega, ne može cijeliti propovijedanje Riječi; ali kada sila Duha dotakne njihova srca, tada iznesene propovijedi neće biti bez učinka. Vođeni naukom Božje Riječi, uz očitovanje njegova Duha, i u primjeni zdrava razbora, oni koji prisustvuju našim skupovima steći će dragocjeno iskustvo te će, vrativši se svojim domovima, biti spremni vršiti blagotvoran utjecaj.“

„Stari nositelji stijega znali su što znači hrvati se s Bogom u molitvi i uživati izlivanje Njegova Duha. Ali oni odlaze s pozornice djelovanja; i tko dolazi da zauzme njihova mjesta? Kako je s naraštajem koji stasa? Jesu li obraćeni Bogu? Jesmo li budni za djelo koje se odvija u nebeskom Svetištu, ili čekamo da neka prisilna sila dođe na crkvu prije nego što se probudimo? Nadamo li se da ćemo vidjeti kako je cijela crkva oživljena? To vrijeme nikada neće doći.“

„U crkvi ima osoba koje nisu obraćene i koje se neće ujediniti u usrdnoj, djelotvornoj molitvi. Moramo prionuti poslu pojedinačno. Moramo se više moliti, a manje govoriti. Bezakonje obiluje, i narod se mora poučiti da ne bude zadovoljan obličjem pobožnosti bez duha i sile. Ako smo usmjereni na istraživanje vlastitih srca, uklanjanje svojih grijeha i ispravljanje svojih zlih sklonosti, naše se duše neće uzdizati k ispraznosti; nepovjerljivi prema sebi, trajno ćemo osjećati da je naša dostatnost od Boga.“ Selected Messages, knjiga 1, 121, 122.

Na temelju vjere u prehranu koju je Daniel izabrao jesti, potom je bio uveden u vizualni proces kušnje koji je od njega zahtijevao da upotrijebi metodologiju koju je njegova prehrana predstavljala, kako bi najprije obećao da će njegov Bog prepoznati i objasniti san, a potom i izvršio iznošenje toga sna kralju. Posjedovao je ispravnu prehranu, odnosno ispravnu metodologiju, a zatim je trebao vizualno očitovati svoju vjeru iznoseći poruku o Nebukadnezarovu snu o kipu koji je bio u potpunoj „tami“. Njegov sljedeći postupak bio je njegovo vizualno očitovanje vjere, jer je tada primijenio božansku formulu za Božji narod kada se nađe u tami.

„Tama Zloga obavlja one koji zanemaruju molitvu. Tihi šapati neprijateljevih kušnji navode ih na grijeh; a sve je to zato što se ne služe prednostima koje im je Bog dao u božanski određenoj ustanovi molitve. Zašto bi sinovi i kćeri Božje oklijevali moliti, kada je molitva ključ u ruci vjere kojim se otvara nebeska riznica, u kojoj su pohranjena neizmjerena bogatstva

Svemogućega? Bez neprestane molitve i budna bdijenja u opasnosti smo da postanemo nemarni i da skrenemo s pravoga puta. Protivnik neprestano nastoji zapriječiti put k prijestolju milosti, da usrdnom molbom i vjerom ne bismo zadobili milost i silu za odupiranje kušnji.” Put Kristu, 94.

Suočen s tamom sadržaja Nabukodonozorova noćnog sna, Daniel se, zajedno sa svoja tri druga, usrdno molio.

Tada Daniel ode svojoj kući te obznani stvar Hanani, Mišaelu i Azarji, svojim drugovima, da istu milosrđe od Boga nebeskoga glede te tajne, kako Daniel i njegovi drugovi ne bi poginuli s ostalim mudracima babilonskim. Tada se Danielu u noćnoj viziji otkri tajna. Tada Daniel blagoslovi Boga nebeskoga. Daniel progovori i reče: Blagoslovljeno ime Božje od vijeka do vijeka, jer mudrost i moć njegove su. On mijenja vremena i razdoblja; svrgava kraljeve i postavlja kraljeve; daje mudrost mudrima i znanje onima koji imaju razboritost. On otkriva duboke i tajne stvari; zna što je u tami, i svjetlost prebiva s njime. Tebi zahvaljujem i tebe hvalim, o Bože otaca mojih, koji si mi dao mudrost i moć i sada si mi obznanio što smo od tebe iskali; jer si nam sada obznanio kraljevu stvar. Daniel 2:17–23.

Daniel je tada bio nagrađen od Onoga koji „zna što je u tami“. Pokret za nedjeljno zakonodavstvo odvija se u tami, a od onih koji su ispovjedili da se hrane božanskom hranom zahtijeva se da prepoznaju oblikovanje slike zvijeri koja priprema vjersku i političku platformu za nametanje žiga papinske vlasti.

Drugo poglavlje Daniela ne prepoznaje naprosto povijest drugoga anđela u mileritskoj povijesti, nego još izravnije prikazuje povijest drugoga anđela u pokretu trećega anđela. U kušnji sna o Nabukodonozorovu kipu prikazana je kušnja slike zvijeri. Proročki koraci Božjega naroda u buđenju za okolnosti života i smrti povezane s približavajućim nedjeljnim zakonom vrlo su određeno prepoznati u knjigama Daniela i Otkrivenja.

Daniel predstavlja glasnika povijesti u kojoj izlazi poruka sna o kipu, poruka života ili smrti. On stoji na načinu prehrane koji je došao razumjeti i po vjeri izjavljuje da Bog može obznaniti viđenje, ali traži vrijeme. To vrijeme jest vrijeme zastoja. Na završetku vremena zastoja dano mu je znanje o onome što je bilo u mračnom snu Nabukodonozorovu, ali ne samo to. On ne prima samo razumijevanje sna o kipu, koji predočuje sliku Zvijeri i s njom povezanu kušnju, nego na kraju vremena zastoja i slavi Boga jer Bog „daje mudrost mudrima i znanje onima koji imaju razuma; on otkriva duboke i tajne stvari; zna što je u tami, i svjetlost prebiva s njim.”

Daniel ovdje smješta svoju hvalu u kontekst činjenice da je došlo do „umnoženja znanja”, jer onaj koji u dvanaestom poglavlju prepoznaje da će „mudri” razumjeti „umnoženje znanja”, ujedno slavi Boga što je „mudrost” i „znanje” dao „mudrima”. On se izravno poziva na mudre djevice i povezuje svoje vrijeme s vremenom zadržke. On prikaz koji se nalazi u drugom poglavlju smješta izravno u savršeno ispunjenje vremena zadržke iz Mateja dvadeset pet u pokretu trećega anđela. Još je značajnija činjenica da knjiga Otkrivenja pokazuje da je neposredno prije svršetka vremena milosti Ivanu bilo rečeno da ne zapečati riječi proročanstava knjiga Daniela i Otkrivenja, jer one su ista knjiga.

I reče mi: Ne zapečaćuj riječi proroštva ove knjige, jer je vrijeme blizu. Tko je nepravedan, neka i dalje čini nepravdu; i tko je nečist, neka i dalje bude nečist; i tko je pravedan, neka i dalje čini pravdu; i tko je svet, neka i dalje bude svet. Otkrivenje 22,10.11.

Vrijeme u kojemu proročanstva Daniela i Otkrivenja trebaju biti otpečaćena jest vrijeme zadržavanja iz prispodobe o deset djevica, a to je vrijeme predloženo Danielovom molbom za vrijeme. Njegovu molbu za vrijeme slijedila je molitva, koja se mora zbiti prije uskrснуća mrtvih suhih kostiju. U vremenskom razdoblju u kojemu se očitovalo umnoženje znanja i razumijevanje lika iz sna, obavijenoga tamom, Bog je učinio još nešto za Daniela. „On otkriva duboke i tajne stvari.“ Tajna stvar iz povijesti Ponoćnog poklika jest proročanstvo u Otkrivenju koje se otpečaćuje neposredno prije nego što se zaključi vrijeme milosti. Ta „duboka i tajna“ stvar jest „istina“.

Istina postaje proročki ključ koji se otvara glasniku predstavljenom Danielom, omogućujući da se prepozna skrivena povijest „sedam gromova“. Skrivena povijest jest povijest triju orijentira. Prvi je razočaranje, a posljednji je razočaranje, kako je prikazano u mileritističkoj povijesti. Hebrejska riječ koja se prevodi kao „istina“ stvorena je od strane „Čudesnog Lingvista“, povezivanjem prvoga, trinaestoga i posljednjega slova hebrejskog alfabeta. Isus je prvi i posljednji, i On je „istina“. Struktura riječi koju je stvorio „Čudesni Lingvist“ prepoznaje tri proročka orijentira koji su skrivena povijest „sedam gromova“, koji su trebali biti zapečaćeni sve dok Daniel nije zatražio „vrijeme“ i pošao na molitvu.

Razočaranje od 18. srpnja 2020. bilo je prvi međumeđaš, i ono prikazuje razočaranje povezano s posljednjim od triju međumeđaša, a to je nedjeljni zakon. Srednje slovo, trinaesto slovo, simbol je pobune, i ono je simbol srednjega međumeđaša skrivene povijesti sedam gromova. Pobuna je predstavljena ludim djevicama pri Ponoćnom pokliku, jer Ponoćni poklik jest srednji međumeđaš trostupanjske povijesti 18. srpnja 2020., Ponoćnoga poklika i uskoro-dolazećega nedjeljnog zakona. Čim nastupi ponoć, vrijeme prelazi u trinaesti sat, gdje se vidljivo očitovanje ludih djevica pokazuje njihovim prepoznavanjem da nemaju zlatnoga ulja.

U simboličkoj „pustinji“ „tri i pol dana“ iz jedanaestoga poglavlja Otkrivenja, Božji je narod prikazan kao da se nalazi u simboličnoj povijesti prokletstva od „sedam vremena“. Na kraju toga razdoblja oni trebaju prepoznati da su bili raspršeni, da su sagriješili, da su njihovi oci sagriješili, da su hodili protivno Bogu i da je Bog hodio protivno njima. To ih prepoznavanje treba navesti da mole molitvu iz Levitskoga zakonika dvadeset i šest. To prepoznavanje da moraju moliti molitvu iz dvadeset i šestoga poglavlja Levitskoga zakonika proročki je usklađeno s Danielovom molitvom iz drugoga poglavlja Danielove knjige, a prikazano je Danielovom molitvom u devetome poglavlju. Razlog zbog kojega je Daniel u devetome poglavlju molio molitvu iz Levitskoga zakonika dvadeset i šest temeljio se na njegovu prepoznavanju da se nalazio na kraju sedamdeset godina Jeremijina proročanstva o sužanjstvu Božjega naroda.

Tih istih sedamdeset godina predstavlja povijest pečaćenja Božjega naroda. Tih sedamdeset godina predstavlja čišćenje iz trećega poglavlja Malahije i Kristova dva čišćenja hrama. Ona predstavljaju povijest ispita slike zvijeri. Ta je povijest započela 11. rujna 2001. i završava uskoro dolazećim

nedjeljnim zakonom. Na kraju toga simboličnog sedamdesetogodišnjeg razdoblja Daniel traži „vrijeme odgode“ kako bi mogao moliti. Na njegovu je molitvu odgovoreno kada mu je otkrivena posljednja tajna proročanstva. To je otkrivenje došlo dok je Božji istinski protestantski narod još uvijek bio u vremenu rasijanja u „pustinji“ nakon 18. srpnja 2020. Tada je „istina“ bila otkrivena „glasu koji viče u pustinji“.

Nastavit ćemo drugo poglavlje Daniela u sljedećem članku.

I raspali se gnjev Gospodnji na ovu zemlju, da navede na nju sva prokletstva koja su zapisana u ovoj knjizi; i Gospod ih iščupa iz njihove zemlje u gnjevu, i u jarosti, i u velikom negodovanju, te ih baci u drugu zemlju, kao što je to danas. Što je skriveno, pripada Gospodinu, Bogu našem; a što je objavljeno, pripada nama i djeci našoj do vijeka, da vršimo sve riječi ovoga zakona. Ponovljeni zakon 29,27–29.